

(Urmare din pag. 1)

pasional al unui timp al victoriilor în care istorie și geografie se suprapun. La mijloc, în zilele acestei primăveri, pe marile șantiere ale planului cincinal, prins în multiplele cupajii rodnice ale unui anotimp ce favorizează, prin toate datele sale, febra descoperirilor, inițiativa și competiția creatoare. Vom însemna, în acest jurnal de primăvară, cifre tehnice, realizări economice, date despre proiectele construcțiilor noi. Vom alege doar niște culori, dintr-o paletă de artă.

La Tirgu-Jiu, de exemplu, în vechia stație de orizontale și ultii pârtoase, constructorii au ataceat, în primăvara aceasta, fundațiile primelor blocuri de câte 10 etaje în cartierul „1 Mai-vest” al orașului — în care a început construcția a 280 de apartamente — am asistat într-unul din aceste dimineți la un schimb de experiență între șefii unor echipe frunțose, constructori vechi, cu stagii pe marile șantiere. Se vorbea despre metode rapide și economice, despre calitatea execuției, despre ritm. Unul dintre ei, bărbat trecut de prima tinerețe, cu o figură uscată și deosebită, de fel din Hobița, consăcarea cu Brâncuși. Am stat de vorbă într-o pauză a construcției. De la construcția blocurilor cu zece etaje — surprinzătoare, în acest decor, chiar și pentru localnicii unui Gorj obișnuit de mult cu noțurile — discuția a alunecat, fără tranziție, la artă. Interlocutorul meu stătu de vorbă recent, cu un grup de arhitecți-decoratori, care vizitaseră șantierul, venind direct de la planșetele pe care închipuiseră podocubul decorativ a celor două blocuri, staturate, culorile, ornamentele. Alina că e din Hobița, cineva dintre ei, un tânăr, și chestionase despre Brâncuși și satul lui. Și din nou, fără tranziție, printr-un același proces firesc, care lina de esența actului creator, discuția se întinse la construcția blocurilor — de zece etaje, șeful de echipă avansându-și înfruntul arhitectului o propunere, o idee. Fieindă blocurile acestea — li spusese — se construesc pentru oameni, fiindcă ele vor adăposti căminii și iubiri, el, mesterul constructor din Hobița, specialist în dulgherie rapidă, crede că n-ar strica, dacă e vorba de podocube și de creație, ca tovarășii arhitecți să se gîndească la motivul de „Poarta sărutului”.

Îmi place să cred că undeva, pe o filă din jurnalul de construcție al acestei noi primăveri, propunerea a rămas, fie și numai ca o sursă inspiratoare, ca un punct de plecare pentru o meditație.

Întimplarea mi se asociază în minte cu o altă, petrecută la Combinatul de industrializare a lemnului de la Tirgu-Jiu. În acest combinat modern, într-una singură din cele cinci fabrici ale complexului s-au aplicat, de la începutul anului și pînă

azi, peste 100 de inovări și raționalizări destinate modernizării procesului tehnologic. O mică „revoluție tehnică”, cu efecte deosebite în fructificarea rezervelor de producție, la nivelul de exigență al sarcinilor sportive ale anului. O ilustrare a acestuia: avint creator al acestei noi primăveri construcției a șantierului și a țării, în care oamenii, concentrați asupra tainelor creației, trecuse de la dezechilibrul de primăvară, cifre tehnice, realizări economice, date despre proiectele construcțiilor noi. Vom alege doar niște culori, dintr-o paletă de artă.

La Tirgu-Jiu, de exemplu, în vechia stație de orizontale și ultii pârtoase, constructorii au ataceat, în primăvara aceasta, fundațiile primelor blocuri de câte 10 etaje în cartierul „1 Mai-vest” al orașului — în care a început construcția a 280 de apartamente — am asistat într-unul din aceste dimineți la un schimb de experiență între șefii unor echipe frunțose, constructori vechi, cu stagii pe marile șantiere. Se vorbea despre metode rapide și economice, despre calitatea execuției, despre ritm. Unul dintre ei, bărbat trecut de prima tinerețe, cu o figură uscată și deosebită, de fel din Hobița, consăcarea cu Brâncuși. Am stat de vorbă într-o pauză a construcției. De la construcția blocurilor cu zece etaje — surprinzătoare, în acest decor, chiar și pentru localnicii unui Gorj obișnuit de mult cu noțurile — discuția a alunecat, fără tranziție, la artă. Interlocutorul meu stătu de vorbă recent, cu un grup de arhitecți-decoratori, care vizitaseră șantierul, venind direct de la planșetele pe care închipuiseră podocubul decorativ a celor două blocuri, staturate, culorile, ornamentele. Alina că e din Hobița, cineva dintre ei, un tânăr, și chestionase despre Brâncuși și satul lui. Și din nou, fără tranziție, printr-un același proces firesc, care lina de esența actului creator, discuția se întinse la construcția blocurilor — de zece etaje, șeful de echipă avansându-și înfruntul arhitectului o propunere, o idee. Fieindă blocurile acestea — li spusese — se construesc pentru oameni, fiindcă ele vor adăposti căminii și iubiri, el, mesterul constructor din Hobița, specialist în dulgherie rapidă, crede că n-ar strica, dacă e vorba de podocube și de creație, ca tovarășii arhitecți să se gîndească la motivul de „Poarta sărutului”.

Îmi place să cred că undeva, pe o filă din jurnalul de construcție al acestei noi primăveri, propunerea a rămas, fie și numai ca o sursă inspiratoare, ca un punct de plecare pentru o meditație.

Întimplarea mi se asociază în minte cu o altă, petrecută la Combinatul de industrializare a lemnului de la Tirgu-Jiu. În acest combinat modern, într-una singură din cele cinci fabrici ale complexului s-au aplicat, de la începutul anului și pînă

azi, peste 100 de inovări și raționalizări destinate modernizării procesului tehnologic. O mică „revoluție tehnică”, cu efecte deosebite în fructificarea rezervelor de producție, la nivelul de exigență al sarcinilor sportive ale anului. O ilustrare a acestuia: avint creator al acestei noi primăveri construcției a șantierului și a țării, în care oamenii, concentrați asupra tainelor creației, trecuse de la dezechilibrul de primăvară, cifre tehnice, realizări economice, date despre proiectele construcțiilor noi. Vom alege doar niște culori, dintr-o paletă de artă.

La Tirgu-Jiu, de exemplu, în vechia stație de orizontale și ultii pârtoase, constructorii au ataceat, în primăvara aceasta, fundațiile primelor blocuri de câte 10 etaje în cartierul „1 Mai-vest” al orașului — în care a început construcția a 280 de apartamente — am asistat într-unul din aceste dimineți la un schimb de experiență între șefii unor echipe frunțose, constructori vechi, cu stagii pe marile șantiere. Se vorbea despre metode rapide și economice, despre calitatea execuției, despre ritm. Unul dintre ei, bărbat trecut de prima tinerețe, cu o figură uscată și deosebită, de fel din Hobița, consăcarea cu Brâncuși. Am stat de vorbă într-o pauză a construcției. De la construcția blocurilor cu zece etaje — surprinzătoare, în acest decor, chiar și pentru localnicii unui Gorj obișnuit de mult cu noțurile — discuția a alunecat, fără tranziție, la artă. Interlocutorul meu stătu de vorbă recent, cu un grup de arhitecți-decoratori, care vizitaseră șantierul, venind direct de la planșetele pe care închipuiseră podocubul decorativ a celor două blocuri, staturate, culorile, ornamentele. Alina că e din Hobița, cineva dintre ei, un tânăr, și chestionase despre Brâncuși și satul lui. Și din nou, fără tranziție, printr-un același proces firesc, care lina de esența actului creator, discuția se întinse la construcția blocurilor — de zece etaje, șeful de echipă avansându-și înfruntul arhitectului o propunere, o idee. Fieindă blocurile acestea — li spusese — se construesc pentru oameni, fiindcă ele vor adăposti căminii și iubiri, el, mesterul constructor din Hobița, specialist în dulgherie rapidă, crede că n-ar strica, dacă e vorba de podocube și de creație, ca tovarășii arhitecți să se gîndească la motivul de „Poarta sărutului”.

Îmi place să cred că undeva, pe o filă din jurnalul de construcție al acestei noi primăveri, propunerea a rămas, fie și numai ca o sursă inspiratoare, ca un punct de plecare pentru o meditație.

Întimplarea mi se asociază în minte cu o altă, petrecută la Combinatul de industrializare a lemnului de la Tirgu-Jiu. În acest combinat modern, într-una singură din cele cinci fabrici ale complexului s-au aplicat, de la începutul anului și pînă

azi, peste 100 de inovări și raționalizări destinate modernizării procesului tehnologic. O mică „revoluție tehnică”, cu efecte deosebite în fructificarea rezervelor de producție, la nivelul de exigență al sarcinilor sportive ale anului. O ilustrare a acestuia: avint creator al acestei noi primăveri construcției a șantierului și a țării, în care oamenii, concentrați asupra tainelor creației, trecuse de la dezechilibrul de primăvară, cifre tehnice, realizări economice, date despre proiectele construcțiilor noi. Vom alege doar niște culori, dintr-o paletă de artă.

La Tirgu-Jiu, de exemplu, în vechia stație de orizontale și ultii pârtoase, constructorii au ataceat, în primăvara aceasta, fundațiile primelor blocuri de câte 10 etaje în cartierul „1 Mai-vest” al orașului — în care a început construcția a 280 de apartamente — am asistat într-unul din aceste dimineți la un schimb de experiență între șefii unor echipe frunțose, constructori vechi, cu stagii pe marile șantiere. Se vorbea despre metode rapide și economice, despre calitatea execuției, despre ritm. Unul dintre ei, bărbat trecut de prima tinerețe, cu o figură uscată și deosebită, de fel din Hobița, consăcarea cu Brâncuși. Am stat de vorbă într-o pauză a construcției. De la construcția blocurilor cu zece etaje — surprinzătoare, în acest decor, chiar și pentru localnicii unui Gorj obișnuit de mult cu noțurile — discuția a alunecat, fără tranziție, la artă. Interlocutorul meu stătu de vorbă recent, cu un grup de arhitecți-decoratori, care vizitaseră șantierul, venind direct de la planșetele pe care închipuiseră podocubul decorativ a celor două blocuri, staturate, culorile, ornamentele. Alina că e din Hobița, cineva dintre ei, un tânăr, și chestionase despre Brâncuși și satul lui. Și din nou, fără tranziție, printr-un același proces firesc, care lina de esența actului creator, discuția se întinse la construcția blocurilor — de zece etaje, șeful de echipă avansându-și înfruntul arhitectului o propunere, o idee. Fieindă blocurile acestea — li spusese — se construesc pentru oameni, fiindcă ele vor adăposti căminii și iubiri, el, mesterul constructor din Hobița, specialist în dulgherie rapidă, crede că n-ar strica, dacă e vorba de podocube și de creație, ca tovarășii arhitecți să se gîndească la motivul de „Poarta sărutului”.

Îmi place să cred că undeva, pe o filă din jurnalul de construcție al acestei noi primăveri, propunerea a rămas, fie și numai ca o sursă inspiratoare, ca un punct de plecare pentru o meditație.

Întimplarea mi se asociază în minte cu o altă, petrecută la Combinatul de industrializare a lemnului de la Tirgu-Jiu. În acest combinat modern, într-una singură din cele cinci fabrici ale complexului s-au aplicat, de la începutul anului și pînă

azi, peste 100 de inovări și raționalizări destinate modernizării procesului tehnologic. O mică „revoluție tehnică”, cu efecte deosebite în fructificarea rezervelor de producție, la nivelul de exigență al sarcinilor sportive ale anului. O ilustrare a acestuia: avint creator al acestei noi primăveri construcției a șantierului și a țării, în care oamenii, concentrați asupra tainelor creației, trecuse de la dezechilibrul de primăvară, cifre tehnice, realizări economice, date despre proiectele construcțiilor noi. Vom alege doar niște culori, dintr-o paletă de artă.

La Tirgu-Jiu, de exemplu, în vechia stație de orizontale și ultii pârtoase, constructorii au ataceat, în primăvara aceasta, fundațiile primelor blocuri de câte 10 etaje în cartierul „1 Mai-vest” al orașului — în care a început construcția a 280 de apartamente — am asistat într-unul din aceste dimineți la un schimb de experiență între șefii unor echipe frunțose, constructori vechi, cu stagii pe marile șantiere. Se vorbea despre metode rapide și economice, despre calitatea execuției, despre ritm. Unul dintre ei, bărbat trecut de prima tinerețe, cu o figură uscată și deosebită, de fel din Hobița, consăcarea cu Brâncuși. Am stat de vorbă într-o pauză a construcției. De la construcția blocurilor cu zece etaje — surprinzătoare, în acest decor, chiar și pentru localnicii unui Gorj obișnuit de mult cu noțurile — discuția a alunecat, fără tranziție, la artă. Interlocutorul meu stătu de vorbă recent, cu un grup de arhitecți-decoratori, care vizitaseră șantierul, venind direct de la planșetele pe care închipuiseră podocubul decorativ a celor două blocuri, staturate, culorile, ornamentele. Alina că e din Hobița, cineva dintre ei, un tânăr, și chestionase despre Brâncuși și satul lui. Și din nou, fără tranziție, printr-un același proces firesc, care lina de esența actului creator, discuția se întinse la construcția blocurilor — de zece etaje, șeful de echipă avansându-și înfruntul arhitectului o propunere, o idee. Fieindă blocurile acestea — li spusese — se construesc pentru oameni, fiindcă ele vor adăposti căminii și iubiri, el, mesterul constructor din Hobița, specialist în dulgherie rapidă, crede că n-ar strica, dacă e vorba de podocube și de creație, ca tovarășii arhitecți să se gîndească la motivul de „Poarta sărutului”.

Îmi place să cred că undeva, pe o filă din jurnalul de construcție al acestei noi primăveri, propunerea a rămas, fie și numai ca o sursă inspiratoare, ca un punct de plecare pentru o meditație.

Întimplarea mi se asociază în minte cu o altă, petrecută la Combinatul de industrializare a lemnului de la Tirgu-Jiu. În acest combinat modern, într-una singură din cele cinci fabrici ale complexului s-au aplicat, de la începutul anului și pînă

azi, peste 100 de inovări și raționalizări destinate modernizării procesului tehnologic. O mică „revoluție tehnică”, cu efecte deosebite în fructificarea rezervelor de producție, la nivelul de exigență al sarcinilor sportive ale anului. O ilustrare a acestuia: avint creator al acestei noi primăveri construcției a șantierului și a țării, în care oamenii, concentrați asupra tainelor creației, trecuse de la dezechilibrul de primăvară, cifre tehnice, realizări economice, date despre proiectele construcțiilor noi. Vom alege doar niște culori, dintr-o paletă de artă.

La Tirgu-Jiu, de exemplu, în vechia stație de orizontale și ultii pârtoase, constructorii au ataceat, în primăvara aceasta, fundațiile primelor blocuri de câte 10 etaje în cartierul „1 Mai-vest” al orașului — în care a început construcția a 280 de apartamente — am asistat într-unul din aceste dimineți la un schimb de experiență între șefii unor echipe frunțose, constructori vechi, cu stagii pe marile șantiere. Se vorbea despre metode rapide și economice, despre calitatea execuției, despre ritm. Unul dintre ei, bărbat trecut de prima tinerețe, cu o figură uscată și deosebită, de fel din Hobița, consăcarea cu Brâncuși. Am stat de vorbă într-o pauză a construcției. De la construcția blocurilor cu zece etaje — surprinzătoare, în acest decor, chiar și pentru localnicii unui Gorj obișnuit de mult cu noțurile — discuția a alunecat, fără tranziție, la artă. Interlocutorul meu stătu de vorbă recent, cu un grup de arhitecți-decoratori, care vizitaseră șantierul, venind direct de la planșetele pe care închipuiseră podocubul decorativ a celor două blocuri, staturate, culorile, ornamentele. Alina că e din Hobița, cineva dintre ei, un tânăr, și chestionase despre Brâncuși și satul lui. Și din nou, fără tranziție, printr-un același proces firesc, care lina de esența actului creator, discuția se întinse la construcția blocurilor — de zece etaje, șeful de echipă avansându-și înfruntul arhitectului o propunere, o idee. Fieindă blocurile acestea — li spusese — se construesc pentru oameni, fiindcă ele vor adăposti căminii și iubiri, el, mesterul constructor din Hobița, specialist în dulgherie rapidă, crede că n-ar strica, dacă e vorba de podocube și de creație, ca tovarășii arhitecți să se gîndească la motivul de „Poarta sărutului”.

Îmi place să cred că undeva, pe o filă din jurnalul de construcție al acestei noi primăveri, propunerea a rămas, fie și numai ca o sursă inspiratoare, ca un punct de plecare pentru o meditație.

Întimplarea mi se asociază în minte cu o altă, petrecută la Combinatul de industrializare a lemnului de la Tirgu-Jiu. În acest combinat modern, într-una singură din cele cinci fabrici ale complexului s-au aplicat, de la începutul anului și pînă

azi, peste 100 de inovări și raționalizări destinate modernizării procesului tehnologic. O mică „revoluție tehnică”, cu efecte deosebite în fructificarea rezervelor de producție, la nivelul de exigență al sarcinilor sportive ale anului. O ilustrare a acestuia: avint creator al acestei noi primăveri construcției a șantierului și a țării, în care oamenii, concentrați asupra tainelor creației, trecuse de la dezechilibrul de primăvară, cifre tehnice, realizări economice, date despre proiectele construcțiilor noi. Vom alege doar niște culori, dintr-o paletă de artă.

La Tirgu-Jiu, de exemplu, în vechia stație de orizontale și ultii pârtoase, constructorii au ataceat, în primăvara aceasta, fundațiile primelor blocuri de câte 10 etaje în cartierul „1 Mai-vest” al orașului — în care a început construcția a 280 de apartamente — am asistat într-unul din aceste dimineți la un schimb de experiență între șefii unor echipe frunțose, constructori vechi, cu stagii pe marile șantiere. Se vorbea despre metode rapide și economice, despre calitatea execuției, despre ritm. Unul dintre ei, bărbat trecut de prima tinerețe, cu o figură uscată și deosebită, de fel din Hobița, consăcarea cu Brâncuși. Am stat de vorbă într-o pauză a construcției. De la construcția blocurilor cu zece etaje — surprinzătoare, în acest decor, chiar și pentru localnicii unui Gorj obișnuit de mult cu noțurile — discuția a alunecat, fără tranziție, la artă. Interlocutorul meu stătu de vorbă recent, cu un grup de arhitecți-decoratori, care vizitaseră șantierul, venind direct de la planșetele pe care închipuiseră podocubul decorativ a celor două blocuri, staturate, culorile, ornamentele. Alina că e din Hobița, cineva dintre ei, un tânăr, și chestionase despre Brâncuși și satul lui. Și din nou, fără tranziție, printr-un același proces firesc, care lina de esența actului creator, discuția se întinse la construcția blocurilor — de zece etaje, șeful de echipă avansându-și înfruntul arhitectului o propunere, o idee. Fieindă blocurile acestea — li spusese — se construesc pentru oameni, fiindcă ele vor adăposti căminii și iubiri, el, mesterul constructor din Hobița, specialist în dulgherie rapidă, crede că n-ar strica, dacă e vorba de podocube și de creație, ca tovarășii arhitecți să se gîndească la motivul de „Poarta sărutului”.

Îmi place să cred că undeva, pe o filă din jurnalul de construcție al acestei noi primăveri, propunerea a rămas, fie și numai ca o sursă inspiratoare, ca un punct de plecare pentru o meditație.

Întimplarea mi se asociază în minte cu o altă, petrecută la Combinatul de industrializare a lemnului de la Tirgu-Jiu. În acest combinat modern, într-una singură din cele cinci fabrici ale complexului s-au aplicat, de la începutul anului și pînă

azi, peste 100 de inovări și raționalizări destinate modernizării procesului tehnologic. O mică „revoluție tehnică”, cu efecte deosebite în fructificarea rezervelor de producție, la nivelul de exigență al sarcinilor sportive ale anului. O ilustrare a acestuia: avint creator al acestei noi primăveri construcției a șantierului și a țării, în care oamenii, concentrați asupra tainelor creației, trecuse de la dezechilibrul de primăvară, cifre tehnice, realizări economice, date despre proiectele construcțiilor noi. Vom alege doar niște culori, dintr-o paletă de artă.

La Tirgu-Jiu, de exemplu, în vechia stație de orizontale și ultii pârtoase, constructorii au ataceat, în primăvara aceasta, fundațiile primelor blocuri de câte 10 etaje în cartierul „1 Mai-vest” al orașului — în care a început construcția a 280 de apartamente — am asistat într-unul din aceste dimineți la un schimb de experiență între șefii unor echipe frunțose, constructori vechi, cu stagii pe marile șantiere. Se vorbea despre metode rapide și economice, despre calitatea execuției, despre ritm. Unul dintre ei, bărbat trecut de prima tinerețe, cu o figură uscată și deosebită, de fel din Hobița, consăcarea cu Brâncuși. Am stat de vorbă într-o pauză a construcției. De la construcția blocurilor cu zece etaje — surprinzătoare, în acest decor, chiar și pentru localnicii unui Gorj obișnuit de mult cu noțurile — discuția a alunecat, fără tranziție, la artă. Interlocutorul meu stătu de vorbă recent, cu un grup de arhitecți-decoratori, care vizitaseră șantierul, venind direct de la planșetele pe care închipuiseră podocubul decorativ a celor două blocuri, staturate, culorile, ornamentele. Alina că e din Hobița, cineva dintre ei, un tânăr, și chestionase despre Brâncuși și satul lui. Și din nou, fără tranziție, printr-un același proces firesc, care lina de esența actului creator, discuția se întinse la construcția blocurilor — de zece etaje, șeful de echipă avansându-și înfruntul arhitectului o propunere, o idee. Fieindă blocurile acestea — li spusese — se construesc pentru oameni, fiindcă ele vor adăposti căminii și iubiri, el, mesterul constructor din Hobița, specialist în dulgherie rapidă, crede că n-ar strica, dacă e vorba de podocube și de creație, ca tovarășii arhitecți să se gîndească la motivul de „Poarta sărutului”.

Îmi place să cred că undeva, pe o filă din jurnalul de construcție al acestei noi primăveri, propunerea a rămas, fie și numai ca o sursă inspiratoare, ca un punct de plecare pentru o meditație.

Întimplarea mi se asociază în minte cu o altă, petrecută la Combinatul de industrializare a lemnului de la Tirgu-Jiu. În acest combinat modern, într-una singură din cele cinci fabrici ale complexului s-au aplicat, de la începutul anului și pînă

azi, peste 100 de inovări și raționalizări destinate modernizării procesului tehnologic. O mică „revoluție tehnică”, cu efecte deosebite în fructificarea rezervelor de producție, la nivelul de exigență al sarcinilor sportive ale anului. O ilustrare a acestuia: avint creator al acestei noi primăveri construcției a șantierului și a țării, în care oamenii, concentrați asupra tainelor creației, trecuse de la dezechilibrul de primăvară, cifre tehnice, realizări economice, date despre proiectele construcțiilor noi. Vom alege doar niște culori, dintr-o paletă de artă.

La Tirgu-Jiu, de exemplu, în vechia stație de orizontale și ultii pârtoase, constructorii au ataceat, în primăvara aceasta, fundațiile primelor blocuri de câte 10 etaje în cartierul „1 Mai-vest” al orașului — în care a început construcția a 280 de apartamente — am asistat într-unul din aceste dimineți la un schimb de experiență între șefii unor echipe frunțose, constructori vechi, cu stagii pe marile șantiere. Se vorbea despre metode rapide și economice, despre calitatea execuției, despre ritm. Unul dintre ei, bărbat trecut de prima tinerețe, cu o figură uscată și deosebită, de fel din Hobița, consăcarea cu Brâncuși. Am stat de vorbă într-o pauză a construcției. De la construcția blocurilor cu zece etaje — surprinzătoare, în acest decor, chiar și pentru localnicii unui Gorj obișnuit de mult cu noțurile — discuția a alunecat, fără tranziție, la artă. Interlocutorul meu stătu de vorbă recent, cu un grup de arhitecți-decoratori, care vizitaseră șantierul, venind direct de la planșetele pe care închipuiseră podocubul decorativ a celor două blocuri, staturate, culorile, ornamentele. Alina că e din Hobița, cineva dintre ei, un tânăr, și chestionase despre Brâncuși și satul lui. Și din nou, fără tranziție, printr-un același proces firesc, care lina de esența actului creator, discuția se întinse la construcția blocurilor — de zece etaje, șeful de echipă avansându-și înfruntul arhitectului o propunere, o idee. Fieindă blocurile acestea — li spusese — se construesc pentru oameni, fiindcă ele vor adăposti căminii și iubiri, el, mesterul constructor din Hobița, specialist în dulgherie rapidă, crede că n-ar strica, dacă e vorba de podocube și de creație, ca tovarășii arhitecți să se gîndească la motivul de „Poarta sărutului”.

Îmi place să cred că undeva, pe o filă din jurnalul de construcție al acestei noi primăveri, propunerea a rămas, fie și numai ca o sursă inspiratoare, ca un punct de plecare pentru o meditație.

Întimplarea mi se asociază în minte cu o altă, petrecută la Combinatul de industrializare a lemnului de la Tirgu-Jiu. În acest combinat modern, într-una singură din cele cinci fabrici ale complexului s-au aplicat, de la începutul anului și pînă

azi, peste 100 de inovări și raționalizări destinate modernizării procesului tehnologic. O mică „revoluție tehnică”, cu efecte deosebite în fructificarea rezervelor de producție, la nivelul de exigență al sarcinilor sportive ale anului. O ilustrare a acestuia: avint creator al acestei noi primăveri construcției a șantierului și a țării, în care oamenii, concentrați asupra tainelor creației, trecuse de la dezechilibrul de primăvară, cifre tehnice, realizări economice, date despre proiectele construcțiilor noi. Vom alege doar niște culori, dintr-o paletă de artă.

La Tirgu-Jiu, de exemplu, în vechia stație de orizontale și ultii pârtoase, constructorii au ataceat, în primăvara aceasta, fundațiile primelor blocuri de câte 10 etaje în cartierul „1 Mai-vest” al orașului — în care a început construcția a 280 de apartamente — am asistat într-unul din aceste dimineți la un schimb de experiență între șefii unor echipe frunțose, constructori vechi, cu stagii pe marile șantiere. Se vorbea despre metode rapide și economice, despre calitatea execuției, despre ritm. Unul dintre ei, bărbat trecut de prima tinerețe, cu o figură uscată și deosebită, de fel din Hobița, consăcarea cu Brâncuși. Am stat de vorbă într-o pauză a construcției. De la construcția blocurilor cu zece etaje — surprinzătoare, în acest decor, chiar și pentru localnicii unui Gorj obișnuit de mult cu noțurile — discuția a alunecat, fără tranziție, la artă. Interlocutorul meu stătu de vorbă recent, cu un grup de arhitecți-decoratori, care vizitaseră șantierul, venind direct de la planșetele pe care închipuiseră podocubul decorativ a celor două blocuri, staturate, culorile, ornamentele. Alina că e din Hobița, cineva dintre ei, un tânăr, și chestionase despre Brâncuși și satul lui. Și din nou, fără tranziție, printr-un același proces firesc, care lina de esența actului creator, discuția se întinse la construcția blocurilor — de zece etaje, șeful de echipă avansându-și înfruntul arhitectului o propunere, o idee. Fieindă blocurile acestea — li spusese — se construesc pentru oameni, fiindcă ele vor adăposti căminii și iubiri, el, mesterul constructor din Hobița, specialist în dulgherie rapidă, crede că n-ar strica, dacă e vorba de podocube și de creație, ca tovarășii arhitecți să se gîndească la motivul de „Poarta sărutului”.

Îmi place să cred că undeva, pe o filă din jurnalul de construcție al acestei noi primăveri, propunerea a rămas, fie și numai ca o sursă inspiratoare, ca un punct de plecare pentru o meditație.

Întimplarea mi se asociază în minte cu o altă, petrecută la Combinatul de industrializare a lemnului de la Tirgu-Jiu. În acest combinat modern, într-una singură din cele cinci fabrici ale complexului s-au aplicat, de la începutul anului și pînă

Jurnal de primăvară în Oltenia

loame care susțin planșoul de sticlă, desușura marilor agregate în care fierbe cimentul și klinkerul, zbura, în lumina de aur tare a amiezii, o pasăre, punct mic înscris în decorul gigant.

Era în pauza amiezii, mașinile tăceau, oamenii se opăreau și priveau în sus. Pasărea, poate „o măiestrie” a lui Brâncuși, se rotea în volute largi deasupra oamenilor și a stărilor, se ținea de bucuria prezentă de sticlă, fără să simtă unde se termină cerul și unde începe celălalt. Zbura sprintenă, sub întocmirea cerului amplu de sticlă al marilor construcții, care își cerea într-adevăr, ca să străbată, aripi de pasăre.

Am văzut un om, pe unul dintre muncitorii de lângă mine, scoțind dintr-un fund de buzunar o țigă, uitate acolo poate de este locușorul, poate de câteva zile. Omul venise în fabrică de-a dreptul din cîmp, dintr-o zonă de la Hobița, unde „măiestrele” lui Brâncuși se lasă din zbor pe columbele ghicite-n troițe suple și stilpe de pridvor.

În primăvara aceasta, la marea Fabrică de ciment din Birsesh-Tirgu-Jiu, s-au angajat, ca

rat și sunind cu degete mirate în cupolele făcute de oameni.

Dozinta de implinire caracteristică omului de la noi și-a găsit cadrul realizării. O dozinta care te face, zilnic, creditor de frumos.

Primăvara aceasta descoperă tabloul Rovinariilor sub înghețul noii hidrotehnice a intrat într-o etapă care-i dezvoltă, pregnant, amplexarea, varietatea, virtuozitatea desenului. Un baraj de 4 km lungime și un mare lac de acumulare (400.000 metri cubi de apă) își subliniază deja vizibilitatea, canturarea. Un canal-magistral de eva cuare a apelor, de 7 km lungime. În această zonă va fi dată în folosință și o termocentrală de 1 milion kilowati Rovinariu au dat între anii 1955-1963, 2.600.000 tone cărbune, iar în anul ce vin, de câteva ori mai mult.

La câteva kilometri, la Tirgu-Jiu, lângă „Coloana Infinitului” și „Poarta sărutului”, acolo unde se așază se construiesc tururile industriale și blocurile adăpostesc iubiri, Brâncuși a rînduit în jurul unei lespede ciudațoase, șietute ca niște scune, jur-impregnat unei pietre mai mari: „Masa tăcerii”. O nemișcare ce

al doilea montaj la Ciocani) a terminat cu bine ceea ce constructorii nu au putut realiza cu mijlocul de transport. Autorii ambelor lucrări sînt cîteva echipe de comunisti, oameni ai locului, „rovinari”. E numai un exemplu, dintre multe, un e-cou ce măsoară adincimea unei proiectii, pe fondul fluturii ce și mută albia: un întreg peisaj, cu toate datele sale — elemente primordiale și cele, prin definiție, tin de veștărie — a abaterii de la linie — ce l-au deșis, în timp, un profil. Din vechiul Rovinariu n-a mai rămas decît numele.

„Se caută, pentru Rovinari, un nume nou, sau cel puțin un simbol” își spunea un inginer de aici. „Aș prefera un nume cu o rezonanță tehnică, un nume metafizic. Un riu care își mută albia, o zonă geografică care sî transformată complet relieful și potențialul economic într-un cuvînt, această mare lucrare inginerescă, merită o nouă consacrare și prin nume.” La Tirgu-Jiu, la „Masa

de excursioniști s-a depărtat, colindă acum prin centrul orașului. Lîngă coloana și rămas doi tineri. Unul e un turist, celălalt soterul microbuzului parcat în șosea, care-l așteaptă nerăbdător.

— Hai, domnule — zice șoferul — nu vii? — Celălalt, sedus parcă de vraja acestei clipe cînd date a inserării, face, contemplînd monumentul.

Tace și șoferul, atent și nedumerit.

— Hai, domnule, că mai venim și mine.

Dintr-un sal, cu aerul unuia care se rupe din somn, tânărul a fost pe scara mașinii. I-am auzit vocea, în clipa în care masina se smulgea din loc.

— Bagă, dom'le, în vizitația!

Amurgul e limpede, că de cleștar. Se vîd în zări turnuri de fabrici, stilpii rețelelor de înaltă tensiune, conducînd tulgerete de lumină și energie pretindevini.

Cît petrol vor fi dat astăzi sondele din Oltenia? Pe fondul întunecat al munților Gorjului, silueta Columnei se estompează treptat, topită în ceața amurgului.

— Asta unde e? Vreau s-o văd și eu.

— Am pus o cloșcă... Îmi plac la nebunia pui de găină. Pe strada Cerealelor există o fabrică de suc. În spatele fabricii locuiesc niște căldeni care au găini, dar n-au cote. Le-am dus eu în curte cisterna 51 622. Aia aproape nouă care n-are decît 21.000 km parcursi. Cămilele gospodăriei oină pe motor, le cloșesc și am în permanență pui proaspeți.

Cu toate că eram destul de documentat în legătură cu cele de mai sus, a doua zi dimineață m-am dus la Direcția de control și vizitate pentru regiunea Dobrogea.

Du, cunoașteți ceva în legătură cu această poveste?

— Cum?... — Ce amănunte puteți da?

— În perioada anului 1966 I.C.I.L.-ul a plătit drept cheltuieli de transport la D.R.T.A. — 1.099.000 lei pentru transportarea a 24.768 tone de produse.

— Dar eți un parc de mașini pe care reparându-le ar putea să evite aceste cheltuieli.

— Nu au reparat mașinile, dar în schimb au plătit amortisment pentru ele 54.839 lei numai în anul 1966. Fără ca acestea să funcționeze.

— Și?... — Am făcut informarea și așteptăm să

Ancheta economică DE CE APARE ȘI CE CONSECINȚE ARE FENOMENUL APROVIZIONĂRII ÎNCRUCIȘATE A ÎNTRERINDERILOR

CONCLUZII

TRIPLUL CIRCUIT AL LEMNULUI = BANI IROSIȚI ȘI DEREGLĂRI ÎN ACTIVITATEA BENEFICIARILOR

In Maramureș, chestiunea transporturilor încrucișate s-a pus cu o deosebită tărie la o recentă plenară a comitetului regional de partid, consacrată acțiunii de organizare științifică a producției și a muncii. Această chestiune a fost analizată multilateral. Unii participanți s-au plins că sint nevoiți să se aprovizioneze cu materii prime și materiale de la mari distanțe, iar alții, ca furnizorii ai unor produse similare, invocau greutățile ce le întâmpină de pe urma desfășurării lor în localități îndepărtate. Și unii și alții au arătat consecințele: depășiri substanțiale la prețul de cost, cheltuieli inutile pe seama transporturilor, necalibrarea planului de beneficii. Pornind de la discuțiile din plenară, ne-am deplasat în unitățile vizate, încercând să depistăm cauzele acestor anomalii, posibilitățile de înlăturare a lor.

Dar, mai întâi o precizare. Mulți dintre cei care s-au plins și se pling de transporturile încrucișate se scuză și aduc ca argument reparțiile de materii prime și materiale. Se spune: „ce vină avem noi de reparțiile cuprind furnizori situați la mari depărtații, că forul tutelar nu ține seama de plăerile noastre că, în fine, ni se stabilesc preturi umflate care însumează și costul transporturilor de la mari distanțe?” Dar adevărul este că cei mai mulți din aceia care recurg la asemenea justificări nu au făcut practic nimic pentru a stopa transporturile încrucișate, găsindu-le în repartițiile amintite, și justificarea respectivă.

Ne-am oprit, pentru început, la D.R.E.F.-Maramureș. Am discutat cu directorul, cu șefii serviciilor plan și aprovizionare, de unde am aflat că repartițiile stabilite de Ministerul Economiei Forestiere pentru trimestrele I și II a.c. prevăd aprovizionarea cu 62.300 mc busteni din regiunile Cluj, Crișana, Mureș-Autonomă Maghiară, Banat, Hunedoara și Oltenia. Așadar, Maramureșul — regiune foarte bogată în păduri — „importă” din alte regiuni busteni pentru... debitare. Am întrebât pe tov. Dumitru Lușca, directorul D.R.E.F.-Maramureș:

— Considerați normal transportul bustenilor din regiuni atât de îndepărtate?

— După mine, aceasta este o anomalie. Transportul unui mc de busteni din Banat sau Hunedoara costă circa 100 de lei. Raportat la repartiția de 26.000 mc busteni, pe care noi îi primim numai din cele două regiuni în trimestrele I și II a.c. înseamnă o cheltuielă suplimentară de 2.600.000 de lei. Din păcate, lucrurile nu se opresc aici. O bună parte dintre bustenii primiți din Banat și Crișana îi trimitem... înapoi sub formă de chereștea.

— Cum s-a ajuns la această anomalie?

— În 1960, debitam 70.000 mc chereștea de fag. Resursele noastre erau atunci mult mai mari, pentru că aveam de valorificat circa două milioane mc doborâturi din anii trecuți. În consecință, am sporit capacitatea de producție, am adus din import 18 gateri, au fost mecanizate alte lucrări. În 1967, debităm 152.300 mc chereștea de fag. Dar, resursele nu mai sînt aceleși. Pentru a utiliza la maximum utilajele de care dispunem, aducem busteni din alte regiuni. Ceea ce este regretabil, la întocmirea planului de aprovizionare ministerul nu are în vedere regiunile mai apropiate de noi.

— Cine emite repartițiile?

Sistemul aprovizionării în cruce promovată, de mai mulți ani, de Ministerul Economiei Forestiere, Ministerul Industriei Construcțiilor și Ministerul Industriei Metalurgice, de unele organe din regiunile amintite, a provocat daune importante economiei naționale, fără ca ele să fie recuperate. Un asemenea sistem nu mai poate fi admis. Pentru origine și clar cu criteriul cel mai judicios în aprovizionarea tehnică materială constă în apropierea beneficiarilor de furnizori. Un asemenea criteriu guvernează azi sistemele de aprovizionare științifică, practicate pe plan mondial. Or, aprovizionarea în cruce ignoră acest criteriu și, după cum s-a văzut din anchetă, dă naștere la deșeri și consecințe grave. Prețul de cost al transporturilor materiilor prime și materialelor crește nejustificat, operativitatea aprovizionării suferă. Intervin apoi pierderile din perisabilitate, degradările și deteriorările provocate de transportul îndelungat, de deseale stocări, încălziri și descărcări. Implicații nefavorabile se nasc și în folosirea parcului de transport, de vagoane. Ele sîntlocate un timp prea mare, scade ritmul de utilizare, de satisfacere a altor cerințe de transport pe calea ferată.

Deci, defecțiunile se răsfrîng asupra economiei, depășind cadrul unei întreprinderi sau regiuni. Promotorii acestui sistem de încrucișare a transportului aceluiași material neglijează birocratic cele mai elementare cerințe de eficiență și rentabilitate în aprovizionarea tehnică materială, întirziind circuitul firesc al produselor, sau incurcîndu-l, irosind banii statului. Iată de ce acest sistem nu poate fi tolerat. Este absolut necesar ca conducerile ministerelor amintite, organele regionale, să revadă planurile de transport și de aprovizionare, perfecționînd-le operativ.

Simplificarea circuitelor de aprovizionare tehnică-materială — pornindu-se de la epuizarea surselor celor mai apropiate în relația furnizor-beneficiar — trebuie să constituie parte integrantă a acțiunii de organizare științifică a producției și a muncii. Totodată, ar fi bine ca ministerele să se adreseze centrelor de calcul economic, solicitîndu-le să elaboreze modele optime de transport al produselor de masă. Aceste centre alături de studiile teoretice, apreciate de alții, pot contribui efectiv la soluționarea științifică a problemelor ridicate de practica economică.

gijne să fie folosite de unitățile locale care prelucerează lemnul. Doar excedentul să fie livrat în afară. O asemenea posibilitate există. Cu atât mai grav apare, în acest caz, triplul circuit efectuat în prezent între unitățile din sectorul forestier. Interlocutorii ne-au sugerat și cu alte lucrări... Sperm că Comitetul executiv al Sfatului popular al regiunii Maramureș va găsi o soluție care să reglementeze activitatea secției, evitînd totodată transporturile încrucișate pe plan local.

In cauzile de mai sus s-au adus, cu justificări, încercările provocate de ministere. Există însă o serie de transporturi încrucișate care nu au nimic comun cu aceste organe. Bunăoară, oxigenul. Maramureșul are două asemenea fabrici: una la Baia Mare, cealaltă la Satu-Mare. Intre ele, o distanță de 70 km. Aprovizionarea se face pe bază de contract, încheiat la începutul anului. Nimeni nu obligă întreprinderile să se aprovizioneze cu oxigen din locurile cele mai apropiate. Urmările? În trimestrul I a.c., de pildă, fabrica din Baia Mare a trimis aproape 800 mc oxigen la I.R.A.—7 și cooperativei „Deservirea” din... Satu-

Mare. De asemenea, a mai livrat circa 588 mc oxigen unei unități de reparții auto (SIRCA) și 100 mc Școlii profesionale agricole din Carei. Pentru trimestrul II, fabrica mai are încheiate contracte cu S.M.T. Mofrului Mare și Carei, ambele cu 100 mc fiecare, G.A.S. Cuciului Mare și Halmeu cu 432 și, respectiv, 200 mc de oxigen. Toate localitățile de mai sus se află însă în apropierea orașului Satu-Mare. Ca să nu se lase mai prejos, fabrica din Satu-Mare a încheiat și ea contracte în trimestrul I a.c. cu 8 unități din... Baia Mare, pentru a le livra 25.360 mc de oxigen. De reținut că un transport de la fabrica de oxigen din Baia Mare la o întreprindere din Satu-Mare este mai scump de circa 10 ori decât dacă s-ar proceda normal. Tov. Iuliu Havaș, directorul fabricii din Baia Mare, ne relatează că, de multe ori, întreprinderile din Baia Mare ridică doar 8—10 tuburi de la Satu-Mare. În asemenea cazuri, transportul costă mai mult decît oxigenul. Cum aceste anomalii sînt cunoscute în regiune, este absolut necesar ca organele de partid și de stat să intervină energic, înlăturîndu-se de urgență transporturile încrucișate, păgubitoare din toate punctele de vedere.

am întrebât pe tov. ing. Gheorghe Chioreanu, șef adjunct al secției industrie locale de la Sfatul popular regional Maramureș.

— Ministerul Industriei Construcțiilor, în calitate de coordonator, la emiterea repartițiilor nu se ține seama de satisfacerea cererilor locale de consum și se repartizează unor întreprinderi să se aprovizioneze cu materiale din fabrici situate la mari distanțe de ele, în timp ce unitățile apropiate trimis produsele în alte localități. Se creează astfel un du-te-vino costisitor, greoi, cu multiple implicații asupra producției.

— Înca un fapt. Aprovizionarea cu diferite alte materiale de construcții — criblură, nisip de concasaj, cioplitori, piatră spartă — se efectuează în ordinea sosirii repartițiilor. Ele nu se sistematizează, așa cum ar trebui, și de aici apar alte încrucișări de transporturi. Propunerea pe care am făcut-o constă în următoarele: secția amintită, prin serviciul intern de planificare, să centralizeze necesarul materialelor de construcții și, în funcție de cerere și de nivelul producției în regiune, să emit repartițiile. Cunoșcînd unitățile, distanțele dintre acestea și întreprinderi, secția ar întocmi o planificare mai judicioasă a aprovizionării materialelor, evitîndu-se trans-

SUB PLATOȘA DE... HÎRTIE A REPARTIȚIILOR

porturile încrucișate. Ministerul să-i fie trimise doar spre aprobare repartițiile și propunerile pentru desfacerea excedentului de produse. Ne-a fost posibil să-i convingem de valoarea propunerii pe ing. Gheorghe Chioreanu, Mofrului? „Vedeți dv., secția are și așa destul de lucru. Dacă o mai împovăram și cu alte lucrări...”. Sperăm că Comitetul executiv al Sfatului popular al regiunii Maramureș va găsi o soluție care să reglementeze activitatea secției, evitînd totodată transporturile încrucișate pe plan local.

— Puteți exemplifica?

— Desigur. Să luăm cazul unităților aparținînd sfaturilor popu-

lare din regiunea Brașov. Dintre cele 4.500.000 bucăți de cărămizi, cite s-au repartizat unităților T.R.C. Brașov pe trimestrul I, abia 400.000 de bucăți au provenit de la fabricile de cărămizi ale industriei locale din regiune (deși producția a acestora s-a ridicat la 2.664.000 de bucăți). Cea mai mare parte din cărămizile necesare au fost aduse din alte regiuni și în special din Mureș-Autonomă Maghiară. În același timp, o bună parte dintre cărămizile produse de unitățile industriei locale din Brașov s-au livrat unor șantiere situate în alte regiuni.

Odiseea cărămizilor nu se limitează la atât. Iată, de exemplu, cazul Fabricii de cărămizi din Feldioara. Din cele relatate de către tovarășii din serviciul desfacere al întreprinderii, cea mai mare parte a producției de cărămizi fabricate aici este livrată unor șantiere din alte regiuni, situate la sute de kilometri depărtare. Astfel, numai în trimestrul I, fabrica de la Feldioara a expedit, pe baza repartițiilor primite, numai T.R.C. Argeș peste 800.000 bucăți de cărămizi. Alte 258.000 de cărămizi au fost livrate Grupului de șantiere con-

strucții-montaje din Pitești, 526.000 unor șantiere din regiunea București. Situația este similară și în cazul circuitului fișilor cu goluri. În timp ce T.R.C. Brașov este nevoit să aducă o parte dintre aceste fișii prefabricate de la Turda (trimestrul I) și Baia Mare (trimestrul II), cantități însemnate produse la I.P.C. Brașov iau drumul altor regiuni. De pildă, din cele 33.000 mc de fișii prefabricate, cit s-au realizat la această întreprindere în trimestrul I, 14.000 mc s-au livrat unor șantiere situate în alte regiuni. Pe același sistem de aprovizionare, defectuos și costisitor, e prevăzut să se meargă și în trimestrul II. Este clar, deci, că organele însărcinate cu dirijarea cărămizilor și fișilor prefabricate în cadrul regiunii Brașov au ignorat și ignoră încă cele mai normale circuite de transport, provocînd daune materiale și bănești economiei. Nu știm dacă o fac din intenție sau incapacitate. Fapt este că astfel de procedee denotă empirismul în vehicularea unor produse, în contradicție cu organizarea rațională a transportului între furnizori și beneficiari.

FURNIZORII DE LA DISTANȚE MARI NU ONOREAZĂ CU PRECIZIE SCADENȚELE

A rămas de pomină că mai ani trecuți, cărămizii de același soi, fabricate într-un raion al regiunii, ajungeau în altul și invers. Este clar că era vorba de un simptom al neglijenței și birocratiei. Asemenea anomalii sînt în prezent mai rare, dar se mai ivesc încă. „Recordul” în această privință îl dețin întreprinderile aparținînd Ministerului Economiei Forestiere.

Faptul că I.PROFIL „Libertatea” din Cluj primește chereștea de stejar de la unitățile forestiere de pe raza a șase regiuni și anume: Brașov, Maramureș, Crișana, Argeș, Banat și, în cantități infime, din regiunea Cluj, provoacă mari greutăți, în special în asigurarea unei calități corespunzătoare a mobilei, intrucît nuanțele de culoare variază de la o zonă la alta. Într-închiriat în trimestrul I a.c. cu 8 unități din... Baia Mare, pentru a le livra 25.360 mc de oxigen. De reținut că un transport de la fabrica de oxigen din Baia Mare la o întreprindere din Satu-Mare este mai scump de circa 10 ori decât dacă s-ar proceda normal. Tov. Iuliu Havaș, directorul fabricii din Baia Mare, ne relatează că, de multe ori, întreprinderile din Baia Mare ridică doar 8—10 tuburi de la Satu-Mare. În asemenea cazuri, transportul costă mai mult decît oxigenul. Cum aceste anomalii sînt cunoscute în regiune, este absolut necesar ca organele de partid și de stat să intervină energic, înlăturîndu-se de urgență transporturile încrucișate, păgubitoare din toate punctele de vedere.

Dar nu numai în cadrul fabricii „Libertatea” există asemenea greutăți. La C.I.L.-Gherla ni s-a relatat că bustenii de fag pentru derulaj se primesc din fondurile forestiere ale regiunilor Maramureș, Brașov și Crișana, iar lemnul pentru PAL din regiunile Suceava și Bacău. Aceeasi cantitate de chereștea, sosită de la Piatra Neamț, și ziceți, costă 771 de lei, pe cînd, dacă este adusă de la cea mai îndepărtată exploatare forestieră din regiunea Cluj, cheltuielile se ridică doar la 300 de lei. Și nu sînt rare cazurile cînd din Munții Apuseni se expediază lemn esențial de fag la Suceava sau în altă parte. Chiar pentru acest an, întreprinderea forestieră Cimpeni va trebui să livreze la C.I.L. Suceava 10.000 mc de busteni de fag și importanțe cantități de busteni de derulaj la C.I.L. Blaj și Gălațuș. De ce a mai fost construit combinatul din Gherla, în mijlocul unui bazin de rîsinoase, dacă nu se respectă una dintre condițiile principale care determină locul de amplasare a unei întreprinderi noi: valorificarea complexă a resurselor din apropiere de materii prime și materiale?

Pentru întreprinderile industriei locale din regiunea Cluj se repartizează plăci fibrolemnoase de la... C.I.L. Tr. Severin, în loc să se livreze de la Blaj sau Suceava, care

sînt mult mai apropiate. Dar, neorocirea nu constă numai în aceasta. C.I.L. Tr. Severin a comunicat că nu mai poate onora repartițiile pentru că fabrica de plăci fibrolemnoase încă nu a intrat în funcțiune. Același minister a repartizat, tot întreprinderilor industriei locale, furnir de fag, pentru trimestrul I, de la I.PROFIL Deta-Banat iar cantități mari de plăci aglomerate de la C.I.L.-Rm. Vlcea, Tg. Jiu și Brăila, deși atât furnirul cit și PAL-ul se fabrică și la C.I.L. Gherla. În schimb, C.I.L. Gherla livrează a-celerași sortimente la unitățile industriei locale din regiunile Mureș-Autonomă Maghiară, Suceava, Bacău, Brașov, Crișana, Maramureș și altele. La fel se întâmplă și în cazul chereștelor de diverse esențe, pentru care aceleși unități, aparținînd Sfatului popular al regiunii Cluj, au primit repartiții pe trimestrele I și II la întreprinderile forestiere din regiunile Oltenia, Banat, Hunedoara, Crișana, Maramureș, Brașov, în timp ce importante cantități de chereștea sînt expediate din regiunea Cluj în regiunile Banat, Oltenia, Crișana și altele.

Alte încrucișări se mai manifestă și în domeniul aprovizionării cu produse din metal. Conducerea Trustului regional de construcții-Truj ne-a semnalat că Ministerul Industriei Metalurgice i-a repartizat, pentru trimestrul II, 2.500 kg sîrmă zincată și 8.000 kg de sîrmă neagră de la Galați, precum și 2.200 kg de sîrmă neagră de la Buzău. Or, bine se știe că în regiune se află uzina „Industria Sîrmi”, care fabrică aceste sortimente și care, la rîndul ei, le livrează întreprinderilor și șantierei din regiunile Galați și Ploiești. Astfel de transporturi neraționale dau naștere la cheltuieli mari pentru întreprinderile beneficiare. Anul trecut, la întreprinderea orășenească „Electrometal” din Cluj s-au plătit 810 zile diurne delegaților trimiși în toate colturile țării pentru a urgenta expedierea materialelor. La întreprinderea raională „Mureșul” Aiud s-au plătit aproape 800 zile diurne, iar la întreprinderea „Steaua rosie” din Zălatu — 650 de zile. Fiind la distanțe mari, întreprinderile furnizoare nu respectă datele de onorare a contractelor, fapt ce a făcut să se înregistreze mii de ore stagnări în producție din lipsă de materiale. Toate acestea aduc pierderi economice naționale.

Anchetă realizată de: Ioan VLANGA, Nicolae MOCANU și Alexandru MUREȘAN — corresponsenți ai „Scintei”

puncte de vedere

Teatrul de divertisment — estradă, music-hall, revistă, varietăți — spectacol „mozaic”, în care cuvântul, muzica și dansul își dau concursul la modul cel mai divers posibil, este fără îndoială, una din formele de spectacol cu cea mai largă audiență la public.

noț, la modul aproximativ), încercări de plastică „modernă”, într-o concepție oprindu-se însă la elementele superficiale și nu întotdeauna de cel mai bun gust, de credință însăși noțiunea de coregrafie modernă. Aceste lucruri au dus de multe ori la transformarea scenei, din locaș deschis al fanteziei, într-un aril nepretențios al mimetismului, la coborârea dansului, din element de prim rang al spectacolului, la un element de umplură, dintr-un punct de rezistență și structură, la un balast de gust îndoielnic.

Calitatea artei de divertisment

Curtea Franței, în 1581, considerat primul, ca dată, în istoria baletilui, poezia și dansul, în punctul nostru de vedere modern, unde reviste de extraordinară și fastuoasă montare.

acesta, singur, foarte numeros), cli, prin intermediul televiziunii, unul public atingând cea mai impresionantă cifră. Este știut că televiziunea, prin specificul ei, apelează deseori la coregrafia unui program de varietăți. Or, coregrafia prezentată la televiziune este departe de a avea un înalt nivel artistic. Ba încă mai mult, dansatorii excepționali din cadrul Teatrului de Operă și Balet din București, personalități artistice de talie internațională, sînt uneori de nerecunoscut — și nu în bine — ca primă în programele de televiziune în numere de varietăți așa-zis de factură modernă, lucrate, vizibil, la cea mai mare grabă și minimă rezistență artistică.

spectacolul „Colibri Music-hall”, Tehnica defalcăză so răzbit și chiar și cele mai ingenioase idei coregrafice pot fi astfel compromise. Deși într-o măsură mult mai mică, se mai plătete totuși tribut și mimetismului, prelucrit neartistice a unor teme și modalități de expresie depășite. Teatrul de divertisment românesc ar putea să-și contureze mai pregnant o fizionomie proprie, care să-și deosebească în ce privește unele particularități de stil, de producțiile similare ale altor popoare; premisele există, totuși, vizibil artistică (insistența sa palidă în operele genului la alte popoare) și amprenta inedită a folclorului nostru coregrafic, cu geometria sa altă de riguroasă, variată și dinamică.

Nu trebuie uitat că teatrul de divertisment este un gen artistic dificil și complex, ce pune deseori probleme coregrafului și dansatorului. Varietatea, lege necesară dar implacabilă a genului, obligă la abordarea unor formule mult mai diverse decât cele folosite în prezent pe scena românească. În ceea ce privește dansul de grup, de exemplu, unor genuri solicită ca imaginea, pe ansamblu, să exprime perfect sincronizare a mișcărilor, ca și cum am privi mișcându-se o singură ființă, multiplicată în neamă de oglinzi. Altfel, dimpotrivă, genul solicită imitare, prezențe scenice puternice, care să dea o înaltă calitate și culorilor speciale anumitor momente. Elementele dotate ar trebui, în acest sens, să fie ajutate să-și găsească locul în ansamblu, să-și contureze un stil propriu, pe specificul genului. Se simte nevoia unei pregătiri tehnice mult mai diverse, mai solide și mai sistematice a dansatorilor, de către meștrii avizați, la curent cu modalitățile de expresie superioare din punct de vedere artistic, existente atât la noi cât și pe plan internațional. Dansatorul trebuie să posede, în accepțiunea modernă, altă de pretențioasă, a teatrului de divertisment (punct de plecare, pentru unii oameni de specialitate, a formulei „teatrului total”), cunoștințe tehnice aprofundate de dans clasic folcloric, de caracter și modern, de mișcare scenică (asemănătoare celei existente în teatrul modern), de pantomimă, gimnastică ritmică, dans acrobatic etc.

Marile balete se aseamănă unor lungi poeme, în care există și timp de relaxare. În spectacolul de divertisment nu sînt de dorit asemenea timpuri de relaxare. Gîndurile trebuie spus rapid, într-o formă precisă, dinamică, rapidă. Ceea ce nu este deloc ușor.

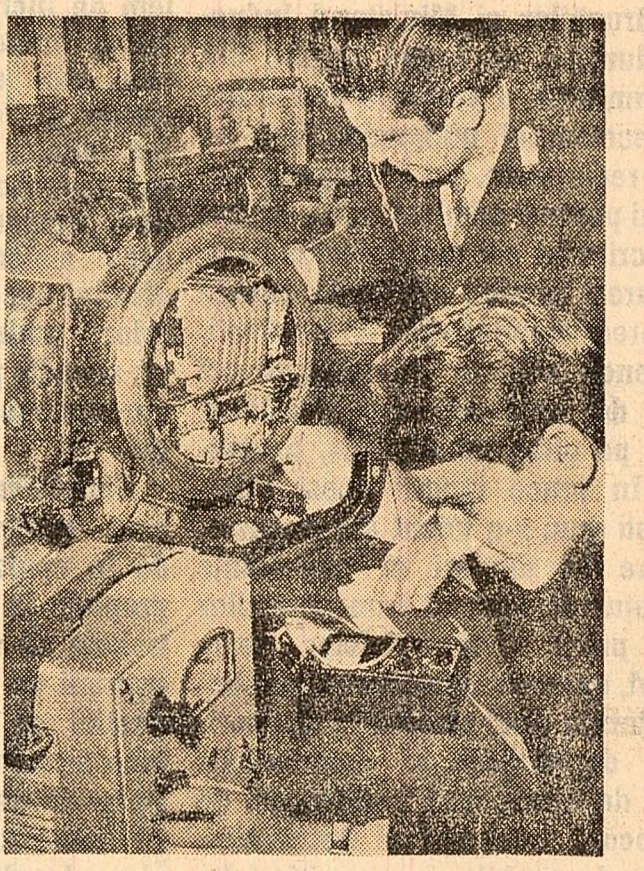
- tv
17.15 — Pentru noi, femele!
18.00 — Pentru cei mici. Povestiri pe degete.
18.20 — Pentru tineretul școlar: 1001 de întrebări.
19.00 — Telejurnalul de seară — Agendă economică.
19.27 — Buletin meteorologic.
19.30 — Călătorii geografice: Călătoria căpitanului Cook (VII).
20.00 — În direct. Din nou despre calitate. Transmisiune de la întreprinderea „Electromotor”-Timișoara.
20.30 — Șah.
20.40 — Cabinet medical TV: Ingrășirea femeii grave în primele 3 luni de sarcină. Vorbește dr. Vlad Vasiliu.
21.00 — Istoria teatrului universal (XXV): Teatrul lui Leonid Andreev și Frank Wedekind. Prezentă conf. univ. dr. Ovidiu Drimba.
22.30 — Recitalul pianistului polonez Ryszard Bakst.
22.50 — Telejurnalul de noapte.

- teatre
Teatrul de operă și balet: AIDA — 19.
Teatrul de stat de operă: SECRETUL LUI MARCO POLO — 19.30.
Teatrul Național „I. L. Caragiale” (sala Comedia): OAMENI ȘI ȘOARECI — 19.30, (sala Studio): ÎNTILNIRE CU INGERUL — 19.30.
Teatrul de Comedie: UN HAMLET DE PROVINȚA — 20.
Teatrul „Lucia Sturdza Bulandra” (sala din Bd. Șchiuț Magureanu nr. 1): TRISTAN ȘI ISOLDA (spectacol prezentat de Teatrul de stat Piatra Neamț) — 19.30, (sala din str. Al. Șahia nr. 76 A): NU SÎNT TURNUL EIFFEL — 19.30.
Teatrul „C. I. Nottara” (sala Măgheru): FICUL (spectacol prezentat de Teatrul de stat Ploiești) — 18; 19.30, (sala Studio): ABSENȚA UNUI VIOLONCEL — 20.
Teatrul „Ion Creangă”: SINZIANA ȘI PEPELEA — 19.30.
Teatrul „Tănăse”: IARMAROCUL PITICULUI CLIP — 17.
Teatrul satiric-muzical „C. Tănăse” (sala Savoy): PARADA REVISTEI — 19.30.
Ansamblul artistic al Uniunii Generale a Sindicilor: CU FIOARELE PE PĂMÎNT — 20.
Cercul de stat: CAVALCADA CURAJULUI — 19.30.

- cinema
RĂZBOI ȘI PACE — film pentru ecran panoramic (seria A-II-a): PATRIA (completare Petrol) — cinematoscop — 9; 11,15; 13,45; 16,15; 18,45; 21,15.
ROBI: Sala Palatului (seria de bilete 1.938 orele 19.30): REPUBLICA — 9; 11,30; 14; 16,15; 18,45; 21,15. CAPITOL — 9; 11,15; 13,30; 16; 18,30; 21. MODERN — 9; 11,15; 13,30; 16; 18,30; 21 (la toate completarea Legenda ciocirii).
RIO CONCHOS — cinematoscop: BUCUREȘTI — 8,45; 11; 13,30; 16; 18,30; 21. LUCEAFĂRUL — 9; 11,15; 13,30; 16; 18,30; 21. TOMIS — 8,45; 11,15; 13,45; 20,45. MELODIA — 8,30; 11; 13,30; 16; 18,30; 21 (la toate completarea Fairyday).
CABOTINUL — 9; 11,45; GUSTUL MIERII — 14,45; 17,45; 20,45 — CENTRAL.
INAMICUL PUBLIC NR. 1: — 10; 12; 14; AMENINȚĂRI — 16,30; 18,45; 21 — CINEMATHECA.
BUMERANGUL — cinematoscop: FESTIVAL (completare Petrol) — 9,15; 11,30; 13,45; 16; 18,45; 21. GRIVITA (completare Șase mii de ani) — 9,30; 12; 15,45; 18; 20,30.
CAVALERUL FĂRĂ ZALE: UNION (completare Zece milioane în lumea fluturilor) — 15,30; 18; 20,30.
DACHI — cinematoscop: LUMINA — 8,30; 11; 13,30; 16; 18,30; 21. MIORITA — 9,45; 12,15; 14,45; 17,30; 20. PROGRESUL — 15,30; 18; 20,30. COTROCENI — 15,15; 18; 20,45. VIITORUL — 15,30; 18; 20,30. DRUMUL SĂRII — 15,30; 18; 20,30.
PROGRAM PENTRU COPIL: DOINA — 9; 10.
SECRETUL CIFRULUI: DOINA — 11,30; 13,45; 16,15; 18,30; 20,45.
LEAC CONTRA DRAGOSTEI: GULEȘTI (completare Despre noi) — 15,30; 18; 20,30.
CĂȘTORIA ÎN STIL ITALIAN: VICTORIA (completare Comara din Panagurișt) — 9,15; 11,30; 13,45; 16, AURORA (completare Pallady) — 9,15; 13,30; 15,45; BUZESTI (completare Pe urmele lui 1907) — 15,30; 18; 20,30.
DIMINEAȚA DEVREME: VICTORIA (completare Comara din Panagurișt) — 18,30; 20,45. AURORA (completare Pallady) — 18,15; 20,30.
PERSPECTIVA ÎN PICTURĂ — SCRISOARE DIN GERMANIA DE LA ATOM LA CRISTAL — MĂNUSA — HRĂPĂREȚUL — HATMED — ADAM ȘI EVA: TIMPURI NOI — 9-21 în continuare.
IMPĂRĂTUL CIOC DE STURZ ȘI JUANA GALLO: DACIA (completare Rînmuri și imagini) — 9-19,30 în continuare.
INAINTE DE RĂZBOI: ÎNFRĂȚIREA ÎNTRE POPOARE (completare Imprudenții) — 14; 16; 18; 20.
SCARA CURAJULUI: EXCELSIOR (completare Nicolă Labis) — 9,45; 12; 14; 16,15; 18,30; 20,45. FLAMURA (completare Petrol) — 9,30; 12; 16; 18,15; 20,30. COSMOS (completare Bombone muzicale) — 15,30; 18; 20,30.
OMUL CARE L-A UCIS PE LIBERTY VALANCE: BUCEGI — 9,30; 11; 13,30; 16; 18,30; 21. ARTA — 9; 11,15; 13,30; 16,45; 18,30; 20,45.
NUME STRĂIN: GLORIA (completare Legenda ciocirii) — 9,15; 11,30; 13,45; 16; 18,15; 20,30. FERVIAR — 9; 11,15; 13,30; 16; 18,30; 21.
UN FILM CU O FATĂ FERMECĂTOARE UNIREA (completare Orient științific nr. 1) — 11; 15,30; 18; 20,30.
SĂRMÂNII FLĂCĂI: TOMIS (completare Pallady) — 16,15; 18,30.
INSPECTORUL DE POLITIE: FLOREASCA (completare Pe urmele lui 1907) — 9; 11,30; 14; 16,15.
TREIZECI ȘI TREI: FLOREASCA (completare Pe urmele lui 1907) — 18,30; 20,45.
MONDO CANE (ambule serie) — VITAN — 15,30; 19.
NU SÎNT DEMN DE TINE: MOSLOR — 15,30; 18; 20,30.
APELUL — cinematoscop: MUNCA — 16; 18,15; 20,30.
ACEI OAMENI MINUNAT ÎN MASINILE LOR ZBURĂTOARE — cinematoscop POPULAR — 10,30; 15; 17,45; 20,30.
IMPĂRĂTUL CIOC DE STURZ: FLĂCĂRA (completare Campionii Europei) — 15,30; 18; 20,30.
VEER-END LA ZUYDOO — cinematoscop COLENTINA — 15,30; 17,45; 20.
EVADAREA ÎN TĂCERE: FE RENTARI (completare În noaptea... Iastin) — 15,30; 18; 20,30.
JUANA GALLO: PACEA — 11; 15,30; 18; 20,30.
THEREZE DESQUEYROUX RAHOVA — 15,30; 18; 20,30.
BĂȚIALE PENTRU SANHAI LIRA — 15,30; 18; 20,30.
JANDARMUL DIN SAIN TROPIC — cinematoscop VOLGA (completare Nicolă Labis) — 8,30; 10,45; 13,15; 15,45; 18,15; 20,45.
ZILE RECI: CRÎNGAȘI (completare Muntele) — 15,15; 18; 20,30.

Teatrul din Piatra Neamț în Capitală
Începînd de ieri, artiștii Teatrului de stat din Piatra Neamț prezintă în Capitală trei spectacole cu piesa „Tristan și Izolda”. Piesa este pusă în scenă de regizorul Dina Cornescu.

OASPEȚI DE PRESTIGIU LA CEL DE-AL IV-LEA FESTIVAL INTERNAȚIONAL „GEORGE ENESCU”

În laboratorul de automatizări al Institutului de Mîne-Petroșeni

și peste hotare, dedicîndu-se îndosebit tălmăcirii lucrărilor aparținînd compozitorilor noștri, vor fi prezente pe podiumul de concert. Printre cele se numără corul „Madrigal” ale Conservatorului de Stat „Ciprian Porumbescu”, o formație de muzică de cameră a Filarmonei de Stat „George Enescu”, octourul Filarmonei din Cluj, cartea și vizit.

Formații muzicale de prestigiu și-au anumit participarea la manifestările din cadrul celui de-al IV-lea ediții a Festivalului internațional „George Enescu”, care se va desfășura în toamna acestuia an la București.

Tea PREDĂ

Petroșeni

Foto S. Cristian

CONDIȚII ALE PREGĂTIRII CADRELOR PENTRU ȘTIINȚĂ

(Urmare din pag. 1)
După cum reiese din experiența multor tineri repartizați în institute de cercetare, absolutul aduce în fațată facultățile necesare pentru deștă de mari, care fac ca el să nu-și găsească întotdeauna cu rapiditate locul potrivit în noul mediu de activitate. O primă piedică se referă la discrepanța existentă între nivelul cunoștințelor predate în facultate și cel pe care îl prelunge cercetarea. S-ar putea susține că fenomenul este inerent, dat fiind caracterul diferit al celor două activități: învățămîntul prin natură sa tratează fenomene care sînt elucidate, în timp ce cercetarea evoluează la granița dintre cunoscut și necunoscut, atacă fenomene noi. Programele noastre de învățămînt nu oferă totdeauna un bagaj de cunoștințe active, de actualitate, în posesia cărora absolventul să se poată angrena responsabil în problemele științifice ale institutului. Astfel adeseori cursurile se „pulverizează”, repetînd multe elemente similare, ceea ce conduce la o supraîncălzire a studenților. Un exemplu: studenții de chimie industrială de la Institutul politehnic București, care se specializează în sinteza organice, au de auziat în ultimii doi ani de studiu patru cursuri de tehnologie de specialitate — tehnologia organică generală, tehnologia substanțelor farmaceutice, tehnologia antiîncălzitorilor agricoli și tehnologia coloranților și intermediarilor. Tot de li se comunică la aceste cursuri reprezentări o aplicație a cunoștințelor dobîndite la cursurile fundamentale de chimie organică și de operații și utilitate în industria chimică — și au foarte multe lucruri co-

mune. Cred că mult mai rațional ar fi concentrarea celor patru cursuri într-unul singur, de tehnologie organică, folosind timpul citit pentru un curs de principii ale sintezei organice, ținut la un nivel modern.
O altă pledică de care se lovește în începutul activității sale tânărul cercetător este că nu cunoaște îndeajude bine mecanismul activității de cercetare și nu are o obișnuință formată în această direcție. Or, tocmai în facultate trebuie făcută verificarea aptitudinilor pentru cariera de cercetător, între altele, prin antrenarea celor mai merituoși tineri în activitatea de cercetare a cadrelor, sub îndrumarea și controlul cadrelor didactice cu îndelungată experiență. Din păcate, programele unor facultăți nu prevăd nici o formă de activitate de cercetare în cadrul facultății. Astfel dacă o parte din absolvenții institutelor politehnice mai abordează la problemele necunoscute, încercînd rezolvarea lor prin efectuarea de cercetări, lucrarea de diplomă a absolvenților universității constă de cele mai multe ori doar dintr-o compilare mai mult sau mai puțin exigentă a unor date din literatura de specialitate. Cît de rodnic pot fi cercetările originale, întreprinse încă din facultate, demonstrează lucrarea valoroasă a tânărului cercetător Ionel Haiduc — de la Facultatea de chimie a Universității din Cluj — intitulată „Chimia ciclurilor aorganice” care a fost tradusă recent în Polonia, și este în curs de traducere în S.U.A.

Folosirea rațională a utilităților existente în laboratoarele universitare, înlocuirea metodelor școlărești în organizarea lucrărilor de laborator este primul pas în dezvoltarea spiritului de investigație, de cercetare, la studenți. În aproape toate laboratoarele din universități și din institute politehnice lucrările de laborator ale studenților se fac cam așa: în fața instalației cu care va lucra în ziua respectivă, studentul și grupul de studenți primește un „referat de laborator” în care găsește totul de-a gata, începînd cu principiile teoretice ale metodei aplicate, care trebuie învățate toate buzonele aparatului. Studentul face manevrele prescrise, citește niște rezultate și cu asta a terminat. Este fără îndoială organizarea cea mai comodă pentru personalul didactic — lucrarea poate fi executată de oricine în scurt timp, nu se strică aparatele etc. — dar și cea mai ineficientă. Cu o astfel de metodă îl duc pe student pînă la nivelul laborantului, al unui simplu manipulant mecanic, fără să-l faci să înțeleagă și, mai ales, să stăpînească tehnica experimentală. O situație similară există și în ce privește modul de organizare a unui experiment sau a unei documentări.

Pentru remedierea acestor situații se impune — cred — o reconsiderare a laboratorului universitar, transformarea lui într-un focar de cultivare și educație a studenților în spiritul muncii științifice. Aici, acesta trebuie să învețe să aplice în primul rînd procedeele experimentale tipice disciplinei studiate, rezolvarea problemelor concrete de cercetare, pe cit posibil legate de practica industrială și chiar să capete acea îndemnare în stăpînirea tehnicii care să-i permită să facă efectiv muncă de creație.

Depărtoate cunoștințele și deprinderile pozitive create își confirmă utilitatea, nu atât în anii de studenție, cit mai ales ulterior, după ce tînărul absolvent intră într-o unitate de cercetare, în special în perioada de acclimatizare. Ramura de specialitate o dată aleasă, pe cit posibil ea nu mai trebuie schimbată. Consider că este extrem de semnificativă experiența unuia din colegii mele, din laboratorul de compuși organici marcați (I.F.A.), care în primii doi ani petrecuți în institut a lucrat în domeniul foarte diferit (analiza izotopică cromatografică și deasimetrică, cinetica reacțiilor, sinteza organică, calcule mecanic-quantice și rezonanță magnetică nucleară) ceea ce i-a irorsit mult timp și eforturi. Fiește că a avea o specializare strictă în cadrul unui colectiv de cercetare nu înseamnă să devii unilateral, dar trebuie să existe totuși o concentrare, axarea pe o anumită direcție, ale cărei amănunte teoretice și practice — trebuie să le cunoști temeinic, spre a fi capabil să aplici genul respectiv de tehnică experimentală la rezolvarea problemelor de cercetare.
Ce lucrări trebuie să execute tinerii cercetători în perioada lor de pregătire, cînd lucrează sub îndrumarea directă și permanentă a unui coleg mai experimentat? Mulți tineri se plîng că sînt puși să facă operații de rutină, că sinteze și purificări de materii prime, pregătirea probelor pentru analiză. Desigur, din moment ce munca de laborator implică și asemenea operații, tinerii trebuie să-și asume partea lor. Aceasta este cu atât mai recomandabil cu cît orice disciplină experimentală presupune o așa-zisă perioadă de „formare a minții de lucru”, în care se formează deprinderile de efectuare corect a serie de operații tipice, de a căror

executare ireproșabilă depinde succesul cercetării. Important este însă ca tînărul să cunoască și rolul și rolul operațiilor pe care le execută, să aibă viziunea ansamblului lucrării, astfel încît contribuția lui să fie totdeauna măsurabilă și identificabilă, chiar pentru el în primul rînd. Operațiile efectuate să reprezinte pe cit posibil un complex, cu elemente organice legate între ele, chiar dacă au un caracter premergător cercetării propriu-zise. Cred că procedeele bine alese conducătoare de lucrări științifice care îi atrag atenția pe tinerii cercetători, la toate fazele cercetării, de la documentarea preliminară la redactarea documentului final (protocol al cercetării, articol de specialitate, brevet de invenție etc) care își pun în joc toate cunoștințele și nivelul de oamînt pentru ca să sinte mai în vîrstă. Reajuzările științifice și nivelul cunoștințelor, competența trebuie să constituie principala criteriu al progresului și în cariera științifică.

Noile prevederi privind acordarea titlurilor științifice reglementează acordarea titlurilor de doctor și doctor docent, făcînd-le accesibile unui cerc mai larg de tineri oameni de știință, dar în practică aceste posibilități sînt foarte puține și valorificate. Unul dintre motivele îl constituie numărul insuficient de conducători științifici. Astfel, anual își iau diploma absolviți 200 de ingineri chimici specializați în chimie organică, în timp ce în întreaga țară există numai trei profesori de specialitate cu drept de a conduce lucrări de doctorat: aceasta face ca drumul spre doctorat să fie foarte lung și foarte mult timp, iar calitatea lucrărilor de dizertație să sufere adeseori din cauza supraaglomerării îndrumătorilor. Fără îndoială că există un număr mai mare de oameni de știință capabili să conducă lucrări de dizertație și doar o anumită inerție a forurilor în cauză împiedică îmbunătățirea situației.

Pentru ca tinerii cercetători de azi să fie în măsură să facă contribuții în fața științei, trebuie să se poată realiza în progresul științei românești este nevoie orientat și plin de abnegație, atît din partea lor, cit și din partea colectivelor în care ei se formează și cresc.

Sosirea ministrului industriei cărbunelui al U. R. S. S.

La invitația ministrului minelor, Bujor Almășan, luni dimineața a sosit în Capitală ministrul industriei cărbunelui al U.R.S.S., B. F. Bratcenko, însoțit de un grup de specialiști. Ministrul sovietic va face în țara noastră o vizită de studii în domeniul industriei carbonifere. La sosire, pe aeroportul Băneasa, oaspetele a fost salutată de Bujor Almășan și alte cadre de conducere din Ministerul Minelor. A fost de față A. V. Basov, ambasadorul Uniunii Sovietice la București și membri ai ambasadei. (Agerpres)

O DELEGAȚIE A COMSOMOLULUI NE VIZITEAZĂ ȚARA

Luni dimineață a sosit în Capitală o delegație a Comsomolului condusă de Serghei Pavlov, prim-secretar al C.C. al U.T.C.L., care, la invitația C.C. al U.T.C., face o vizită de prietenie în țara noastră. La sosire, pe aeroportul Băneasa, oaspetii au fost întâmpinați de Petru Enache, prim-secretar al C.C. al U.T.C., secretari ai C.C. al U.T.C., membri ai Biroului activității al C.C. al U.T.C. A fost de față A. V. Basov, ambasadorul Uniunii Sovietice la București, precum și membri ai ambasadei. (Agerpres)

În cursul zilei, tovarășul Petru Enache a primit la C.C. al U.T.C. delegația U.T.C.L. condusă de Serghei Pavlov. La primire au participat secretari și membri ai Biroului C.C. al U.T.C. A fost de față A. V. Basov, ambasadorul Uniunii Sovietice la București. Seara, în cinstea delegației Comsomolului, Secretariatul C.C. al U.T.C. a oferit o masă tovarășească. (Agerpres)

Numirea noului ambasador al Republicii Socialiste România în Iran

Prin Decret al Consiliului de Stat, tovarășul Pavel Silard a fost numit în calitate de ambasador extraordinar și plenipotențiar al Republicii Socialiste România în Iran, în locul tovarășului Ion Drincianu. (Agerpres)

vremea

Ieri în țară: vremea a continuat să se încălzească. Cerul a fost variabil, mai mult noros în vestul țării. Ploi izolate au căzut în Bnanat. Vântul a suflat slab din nord-vest în sectorul sudic. Temperatura aerului la ora 14 era cuprinsă între 12 grade la Sulina, Mangalia și Constanța și 28 de grade la Turcu Magulele. **Tempul probabil pentru zilele de 12, 13 și 14 aprilie.** În țară: vremea se menține călduroasă la început, apoi se va răci ușor. Cerul va fi schimbător. Vor cădea averse de ploaie, însoțite pe alocuri de descărcări electrice, mai ales în nord-vestul țării. Vânt potrivit. Temperaturile minime vor fi cuprinse între 4 și 14 grade, iar maximele între 13 și 23 de grade. În București: vreme călduroasă, mai ales la începutul intervalului. Cerul va fi schimbător. Vânt potrivit. Temperatura ușor variabilă.

CONCURS DOTAT CU PREMII PENTRU MOTORETELE „CARPAȚI”

Ministerul Comerțului Interior, în colaborare cu Ministerul Industriei Construcțiilor de Mașini și Feroderația română de motociclism organizează între 21-23 aprilie a.c. un concurs republican de regulăritate și rezistență pentru verificarea calitatilor motocicletelor românești „Carpați”. Concurșul se va desfășura pe un parcurs de 700 km, în trei etape: București — Pitești — Rm. Vilcea — Călmănești — etapa I, Sibiu — Făgăraș — Brașov — etapa a II-a și Predeal — Pitești — București (etapa a III-a). Ministerul Comerțului Interior a dotat concursul cu premii în obiecte în valoare de 15.000 lei, pentru primii 10 clasificați. Ministerul Industriei Construcțiilor de Mașini și Feroderației a oferit cele 30 motoare pentru concurs, cu piesele de schimb aferente. La startul concursului se vor afla cei mai buni cunosători ai acestor discipline sportive — membri ai sportului, sportivi frunzați. Există o preocupare ca, în viitor, să se organizeze un concurs la care să participe și amatori. Scopul acestui concurs este să scoată în evidență caracteristicile pozitive ale motocicletelor „Carpați”: rezistență, consum redus de combustibil etc. Uzinele producătoare au adus motoarelet numeroase imbușățiți, de la primul produs pînă la cele aflate în prezent în magazinele de specialitate. Printre acestea se numără mărtașă, pe care prevăzută în norma internă a producătorului; motoarele construite în ultimii ani dezvoltă o putere de 2,7 — 2,9 C.P. ceea ce se răsfrînge pozitiv asupra capacității de urcare a pantelor. Acestor calități li se adaugă și avantajele ce le prezintă pentru cumpărător — pot fi cumpărate cu plată în rate. Muncitorii, alți salariați și militarii își pot procura motoarete cu un acout de 15 la sută, iar restul plăteabil în 20 de rate, membru C.A.P. cu 30 la sută acout și restul în 12 rate.

Vizitele delegației Asociației de prietenie China-România

În cursul călătoriei pe care o întreprinde în țara noastră, delegația Asociației de prietenie China-România, condusă de Liu Lu-min, membru al Consiliului Asociației, a vizitat regiunile Dobrogea, Galați și Bacău. În drum spre Constanța, membrii delegației au vizitat cooperativa agricolă de producție „Prietenia româno-chineză” din comuna Munteșii-Buzău, regiunea București. De asemenea, au vizitat întreprinderi industriale, cartiere de locuințe, sănătere, muzee din cele trei regiuni. Oaspeții au avut întrevederi la Comitetul executiv al Statului popular al orașului Constanța și la Comitetul orașenesc Brăila al P.C.R. Vizita delegației continuă. (Agerpres)

Sosirea în Capitală a președintelui Partidului Socialist Popular din Norvegia

Luni după-amiază a sosit în Capitală Knut Løfnes, președintele Partidului Socialist Popular din Norvegia, care, la invitația Institutului român pentru relații culturale cu străinătatea, va face o vizită în țara noastră. (Agerpres)

CONVORBIRI ÎNTRE DELEGAȚIILE ECONOMICE ALE REPUBLICII SOCIALISTE ROMÂNIA ȘI STATULUI IZRAEL

La Ministerul Comerțului Exterior au început luni convorbirile între delegațiile economice ale Republicii Socialiste România și statului Israel, privind probleme legate de dezvoltarea schimburilor comerciale și de cooperare economică și tehnico-științifică dintre cele două țări. Delegația română este condusă de Gheorghe Cioară, ministrul comerțului exterior, iar cea izraeliană de Pinhas Sapir, ministrul finanțelor. La convorbiri participă, de asemenea, Eliezer Doron, ministrul Izraelului la București. În cinstea oaspetilor, ministrul Gheorghe Cioară a oferit un dejun. (Agerpres)

Cronica zilei

OASPEȚI DIN R.S.F. IUGOSLAVIA

Luni a sosit într-o vizită în țara noastră Enver Himo, șeful secției internaționale a Secretariatului Federal pentru Informații al R.S.F. Iugoslavia, și Vasa Dobrosavljević, directorul Secretariatului pentru informații al regiunii autonome Voivodina. La gară, oaspeții au fost întâmpinați de Aurelian Nestor, secretar general al Uniunii ziaristilor, de reprezentanți ai Direcției presei din Ministerul Afacerilor Externe și ai Institutului român pentru relații culturale cu străinătatea.

SEARA DE FILME LA AMBASADA R.P.D. COREENE

Cu prilejul introducerii sistemului de învățământ tehnic obligatoriu de 9 ani în R.P.D. Coreeană, ambasadorul acestei țări la București, Kim The Hi, a organizat luni, la sediul ambasadei, o seară de filme.

SESIUNEA COMITETULUI NAȚIONAL PENTRU DECIENIUL HIDROLOGIC INTERNAȚIONAL

La Comitetul de Stat al Apelor a avut loc a II-a sesiune a Comitetului Național pentru Deceniul Hidrologic Internațional, care coordonează acțiunile inițiate de U.N.E.S.C.O. în scopul cunoașterii științifice a apelor de pe glob, prin colaborare între statele participante la această manifestare. Participanții — specialiști în domeniul hidrologiei și reprezentanți ai unor ministere interesate — au analizat realizările obținute în 1966 în activitatea stațiilor hidrologice care contribuie la culegerea datelor din programul Deceniului. De asemenea, au fost relevate rezultatele în cercetarea hidrologică și meteorologică, în perfecționarea metodelor de investigație și măsurători în hidrologie, proiectarea și

Examene pentru obținerea autorizației de proiectare și executare a instalațiilor electrice

În conformitate cu prevederile Regulamentului pentru utilizarea energiei aprobate prin H.C.M. nr. 316 din 1966 și a Normativului C.S.C.A.S. nr. 1-7/62 se aduc la cunoștință electricienilor cu cărți de calificare, precum și tuturor institutorilor de proiectare, instituțiilor de proiectare, cooperativelor etc. la care accesa sint angajați, înțerea examenelor pentru obținerea autorizației de proiectare și executare a instalațiilor electrice de utilizare (valabilă numai pentru sectorul socialist) la următoarele întreprinderi de electricitate: I.R.E.-Ploiești, în ziua de sîmbătă 22 aprilie a.c.; I.R.E.-Băneasa în ziua de marți 25 aprilie; I.R.E.-Brașov — joi 27 aprilie; I.R.E.-Galați — joi 4 mai; I.R.E. Hunedoara — luni 8 mai; I.R.E. Iași — vîineri 12 mai; I.R.E.B. — joi 18 mai; I.R.E. Crișana — miercuri 24 mai; I.R.E. Argeș — sîmbătă 27 mai; I.R.E. Mureș-Autonomă Maghiară — marți 30 mai; I.R.E. Suceava — vîineri 2 iunie; I.R.E. Olteț regională de electricitate — miercuri 7 iunie; I.R.E. Maramureș — luni 12 iunie; I.R.E. București — marți 13 iunie; I.R.E. Bacău — joi 15 iunie; I.R.E. Sibiu — joi 22 iunie; I.R.E. Cluj — joi 29 iunie și I.R.E. Dobrogea — marți 4 iulie a.c. **Condițiile de obținere a autorizației sint cele prevăzute în regulamentul de mai sus. La înscriere, prezentarea actului de calificare ca electrician și a unei copii după acesta este obligatorie. Informații suplimentare se pot obține la întreprinderile regionale de electricitate.**

IAȘI LA STOCKHOLM

Primele meciuri ale „mondialelor” de tenis de masă

Cea de-a 29-a ediție a campionatelor mondiale de tenis de masă începe astăzi la Stockholm, reunind circa 400 de jucători și jucătoare din 54 de țări. Întrecerile pe echipe, pentru cupetele „Suwaything” (masculin) și „Corbillon” (feminin), se vor desfășura de azi pînă duminică, iar probele individuale vor începe marți, 18 aprilie, finalele urmînd să se dispute în seara zilei de 21 aprilie. România este reprezentată la aceste campionate de trei jucătoare: Maria Alexandru, Eleonora Mihalca, Carmen Crișan și patru jucători: Dorin Giurgiuță, Radu Negulescu, Adalbert Rethi, Gheorghe Cobirzan. În competiția feminină echipa noastră joacă în grupa a 6-a, împreună cu formațiile Suediei, Scoției și Cambodgiei. Echipa noastră masculină face parte din grupa a 8-a, alături de reprezentativele R. F. a Germaniei, Portugaliei, Irlandei, Elveției și Israelului.

ÎN CURÎND VA APĂREA REVISTA „MAGAZIN ISTORIC”

În curînd va apărea o nouă publicație lunară, **Magazin istoric** — revistă de cultură istorică. Destinată unor categorii largi de cititori, ea va aborda o problematică variată din domeniul istoriei naționale și universale. Istoria patriei, din cele mai vechi timpuri și pînă în contemporaneitate, mișcarea democratică și revoluționară din țara noastră, locul poporului român în istoria universală, contribuția sa la îmbogățirea patrimoniului cultural al omenirii — iată cîteva din subiectele care se vor bucura de o susținută atenție în coloanele revistei. În paginile ei, cititorii vor găsi documente și memorii inedite ale unor personalități române și străine, materiale privitoare la cultură și civilizații mai puțin cunoscute, la procese care au făcut vîlvă, la enigme istorice și culise ale diplomației, la episoade ale celui de-al doilea război mondial etc. Printre colaboratorii **Magazinului istoric** se vor număra istorici, scriitori, publiciști, cadre didactice din învățămîntul de toate gradele, cercetători din institute, de la arhive și muzee, etnografi, Paștile revistei vor fi deschise tuturor celor care se preocupă de probleme privind istoria politică, socială, diplomatică, istoria economiei, științei, tehnicii, culturii. La început de drum, revista **Magazin istoric** se adresează cititorilor din întreaga țară, solicitîndu-le păreri și sugestii asupra profilului și conținutului tematic. Redacția revistei **Magazin istoric** își exprimă dorința de a întine o permanentă legătură cu cititorii săi, așteptînd de pe acout corespondențe pe adresă: București, Raionul 30 Decembrie, Str. Academiei nr. 39-41.

IERI ÎN CAPITALĂ Deschiderea unor expoziții

Luni la prînz, într-unul din pavilionele Expoziției din Piața Științei din Capitală s-a deschis o expoziție de mijloace de transport auto și utilaje pentru construcții de drumuri, organizată de firma „Volvest A.B.” din cadrul grupului industrial „Volvo” din Suedia. La deschidere au luat parte membri ai conducerii unor ministere economice, ai Camerei de Comerț, ai unor întreprinderi de comerț exterior și uzine bucureștene, specialiști. Au fost prezenți și alți membri ai corpului diplomatic. Cu acest prilej au luat cuvîntul ambasadorul Suediei la București, Olof Gustav Bjurström, Hristache Zambeți, vicepreședinte al Camerei de Comerț, Ulf Wollin, director la grupul industrial „Volvo”, și Jan Knylenstierna, directorul expoziției.

Expoziția, care cuprinde mai multe tipuri de autoturisme, utilaje și motoare, va rămîne deschisă pînă în ziua de 18 aprilie.

Cu prilejul deschiderii expoziției, ambasada Suediei a oferit un cocteil, iar după-amiază a avut loc o conferință de presă.

În aceeași zi, în alt pavilion, întreprinderea ungară de comerț exterior „Nikex”, din Budapesta, a deschis o expoziție de mașini și utilaje pentru industria de construcții. Sint expuse mașini de tăiat oțel-beton și de șlefuit parchete, vibratoare, pompe de mortar, tencuitor etc.

La deschidere, printre persoanele oficiale se afla și Jozsef Vince, ambasadorul R. P. Ungare la București.

La sediul Agenției economice a R.S. Cehoslovacie din București, din strada Oțetari nr. 3, s-a deschis luni o interesantă expoziție de material documentar tehnico-economic. Organizată de întreprinderea de comerț exterior „Strojimport”, din Praga, expoziția dă posibilitatea vizitatorilor să facă cunoștință cu o gamă variată de mașini-unelte, scule și instrumente de măsură, mașini pentru prelucrarea lemnului, instalații terasiere și alte utilaje complexe. La festivitatea de deschidere au luat parte specialiști din întreprinderile de comerț exterior, ministere economice, institute de cercetări și proiectări și uzino constructoare de mașini. Cuvîntul de deschidere a fost rostit de Vladimir Hlavacek, atașat comercial al ambasadei Republicii Socialiste Cehoslovacie în București. Expoziția rămîne deschisă pînă la 15 aprilie. (Agerpres)

Ziua internațională a foștilor deținuți și deportați politici antifasciști

La 11 aprilie se împlinesc 22 de ani de cînd porțile sinistrului lagăr de concentrare de la Buchenwald s-au prăbușit sub loviturile tancurilor sovietice, pînă la capăt activității ultimei „uzine a morții”, între zidurile căreia au fost exterminați mîilește luptătorii neînfrinți pentru libertatea popoarelor, bărbați, femei, tineri, în total 55.000 de oameni. De atunci, în fiecare an, foștii luptători din rezistență, toți cei care au cunoscut ororile din lagărele naziste — grupai în „Federația internațională a luptătorilor din rezistență, a victimelor din lupta împotriva fascismului” (F.I.R.) — patrioții din toate țările, cinstesc în această zi memoria victimelor fascismului, manifestîndu-și hotărîrea de a lupta împotriva reînvierii fascismului și militarismului, pentru pace și securitate internațională.

Numeroasele manifestări organizate de către foștii luptători din rezistență în perioada postbelică, atitudinea lor față de principalele aspecte ale situației internaționale arată, de altfel, că aceștia participă activ la lupta popoarelor pentru preîntîmpinarea unei noi confrăcții mondiale. Cu aceeași fer-

mitate cu care au înierat, la timpul său, ororile fascismului, metodele sale de înășire și desconsiderare a personalității umane, foștii luptători din rezistență condamna orice încălcare a principiilor care trebuie să călăuzească relațiile între state, mișcările naționale, neametele în treburile interne, egalitatea în drepturi și avantajul reciproc. Inferind agresiunea S.U.A. în Vietnam, cea mai flagrantă încălcare a dreptului popoarelor de a-și hotărî singure soarta, luptătorii din rezistență își unesc glasul cu cel al popoarelor din întreaga lume, care cer încetarea imediată a agresiunii americane în Vietnam, retragerea trupelor străine din Vietnamul de sud și aplicarea acordurilor de la Geneva.

Luptătorii antifasciști din Republica Socialistă România care participă cu toate forțele lor la construirea vieții noi în patria noastră, care sprijină din toată inima politica ei externă, se solidarizează cu acțiunile întreprinse pe plan internațional în scopul consolidării păcii și securității în lume.

RITMURI ALE DEZVOLTĂRII INDUSTRIALE

La Berlin, ca și în toate orașele și statele din R. D. Germană, domnește în prezent o atmosferă în suflete. Au mai rămas puține zile pînă la deschiderea celui de-al VII-lea Congres al Partidului Socialist Unit din Germania, ale cărui lucrări vor începe la 17 aprilie.

Presă, radioul, televiziunea acordă un loc de frunte rezultatelor obținute de o serie de întreprinderi industriale care și-au îndeplinit înainte de termen angajamentele luate în cinstea Congresului.

În perioada care s-a scurs de la ultimul Congres al P.S.U.G. au intrat în funcțiune numeroase obiective industriale. Astfel, la oțelăria din Brandenburg, lângă Berlin, a început să producă un laminor de lingouri, cu o capacitate anuală de 1,7 milioane tone. Un alt laminor de fier, cu o capacitate anuală de 69.000 tone, a intrat în funcțiune la Finow. La Suedi a intrat parțial în funcțiune o rafinărie, iar la Wilhelm Pieck Stadt-Guben o întreprindere de fibre sintetice. Anul trecut și-a început activitatea prima centrală atomoelectrică din R. D. Germană, cu o capacitate de 70 megawați. În ultimii 4 ani venitul național a crescut cu 18 la sută, producția industrială

și productivitatea au sporit cu 24 la sută. În industria chimică producția a sporit cu 38 la sută, iar în industria electronică cu 47 la sută față de 1962.

La conferințele de partid desfășurate pe districte, comunități au dezbătut pe larg în ultimele săptămîni problemele ren-tabilității întreprinderilor, ale reducerii prețului de cost, ca și ale îmbunătățirii calității produselor.

CORESPONDENȚA DIN BERLIN DE LA ȘT. DEJU

probleme care preocupă intens conducerea de partid și de stat, pe toți oamenii muncii din R. D. Germană. De altfel, cu cîteva luni în urmă, în colanetele ziarului a început o largă dezbateră pe teme ale construcției socialiste. Articole scrise de oameni ai muncii ridică probleme de ardoare actualitate pe plan economic, politic, social și cultural, reflectînd gîrja de a contribui cu toate capacitățile la înflorirea statului lor socialist. Tîinud seama de faptul că investițiile hotărîsc ritmul dezvoltării de mine, de la cel de-al VI-lea Congres al P.S.U.G. au fost investite în economie națională peste 67 miliarde mărci. Ziarele relevă că în anul 1966 investițiile au crescut cu 31 la sută față de anul 1962. În acest rîstimp revoluția tehnică a adus cu sine mari schimbări. În întreprinderile R. D. Germane pîtrund tot mai multe mașini electronice, se lărgesc automatizarea. Aceasta a dus la creșterea necesității de personal calificat. A-nul trecut 24 la sută din numărul muncitorilor și funcționarilor au urmat diverse cursuri de calificare. În anul care ur-trăcut de la Congresul precedent al P.S.U.G., legătura tot mai strînsă dintre partid și masele largi populare și-a găsit o expresie în creșterea permanentă a rîndurilor partidului. Numai în districtul Dresden peste 20.000 de oameni au devenit comunisti în această perioadă. În districtul Carl Marx-Stadt au fost primii în partid în această anii 21.000 de oameni ai muncii. De relevat că între cele două congrese numărul membrilor de partid a crescut în ansamblu cu 250.000, ajungînd azi la 2 milioane.

S P O R T

În citeva rinduri

● ILE NĂSTASE — INVINGĂTOR LA DUBLU MIXT ȘI INVINS LA SIMPLU ÎN FINALELE TURNEULUI DE LA CANNES ● GH. MINGU A STABILIT UN NOU RECORD LA TBILISI ● DUPĂ PRIMUL TUR, ROMÂNIA-AUSTRIA 3,5-1,5 LA ȘAH FEMININ ● V. CIOCILTEA — PE LOCUL ZECE ÎN TURNEUL ZONAL DE LA HALLE

LA CANNES (Franța) s-a încheiat turneul internațional de tenis la care au participat sportivi din Europa, America și Australia. La dublu mixt, Ile Năstase, avînd ca parteneră pe francezoa Monique Seïfali, a învins în finală perechea Pinto Bravo (Chile) — Kathy Harter (S.U.A.) cu 6-1, 14-16, 7-5. După această disputată finală, Năstase a jucat finala probei de simplu bărbăți cu cehoslovacul Jan Kodess, cedînd cu 4-8, 2-6. În semifinale, Năstase îl eliminase pe polonezul Gostarek cu 3-6, 6-4, 6-2.

La dublu bărbăți, Ile Năstase și Petre Mărmureanu au întrecut în sînturile de finală cu 6-2, 6-3 cuplul austriac Pokorny-Schultheis, dar au fost eliminați în semifinale, cu 4-6, 6-2, 6-1, de perechea cehoslovacă Kolecek-Koukal.

La TBILISI au luat sîrit întrecerile concursului internațional de haltere dotat cu „Cupa prieteniei”, la care au participat sportivi din 15 țări, printre care și România. În ultima zi a concursului, sportivul român Gheorghe Mincu a realizat un nou record al României la categoria grea, cu 462,5 kg (162,5 + 127,5 + 172,5). Vechiul record era de 460 kg și îi aparținea tot lui. Mincu s-a clasat pe locul patru, în urma lui Viktor Andreev (U.R.S.S.) — 547,5 kg, Ernest Verona (Cuba) — 485 kg și Manfred Riger (R. D. Germană) — 470 kg. O performanță excelentă a realizat halterofilul sovietic Jan Taits, care a stabilit un nou record mondial la categoria semigrea: 490 kg (155 + 147,5 + 187,5).

LA VIENA

a început meciul internațional feminin de șah dintre reprezentativele României și Austriei. După primul tur, scorul este de 3,5-1,5 puncte în favoarea echipei românești. Nicolau a cîștigat la Kattinger. Polihronide a învins-o pe Sand. Partidele Teodorescu — Bauer, Makai — Kasperowski și Perevosnic — Hauser s-au încheiat remiză.

TURNEUL ZONAL DE ȘAH

desfășurat timp de trei săptămîni la Halle, s-a încheiat cu victoria marelui maestru internațional maghiar Lajos Portisch, care a totalizat 15,5 puncte din 19 partide. Maestrul român Victor Ciociltea, a avut o evoluție nesatisfăcătoare, ocupînd locul zece cu 9 puncte. Iată primul cinci în clasamentul final: 1. — L. Portisch (Ungaria) 15 puncte; 2. — Hort (Cehoslovacia) 15 puncte; 3-4. Uhlmann (R. D. Germană), Matulovic (Iugoslavia) 13 puncte; 5 — Zinn (R. D. Germană) 11,5 puncte. Pentru turneul interzonal s-au calificat Portisch și Hort. Cel de-al treilea calificat va fi stabilit în urma unui meci de baraj între Matulovici și Uhlmann.

PROBA DE 5 KM DIN CADRUL CONCURSULUI INTERNAȚIONAL DE SCHI FOND DE LA KIRUNA (Suedia) a fost cîștigată de sovietica Rita Akina, cu timpul de 20'28". La combinata nordică pe primul loc s-a clasat polonezul Jan Kopalak, cu 445 puncte.

AUSTRALIANUL TONY ROCHE a cîștigat proba de simplu bărbăți din cadrul turneului internațional de tenis de la San Juan (Porto Rico). În finală el a dispus cu 6-2, 6-4 de Charles Passarel (Porto Rico). Rezultatele celorlalte finale: simplu femei: Ann Haydon (Anglia) — Virginia Wade (Anglia) 7-5, 6-1; dublu bărbăți: Roche, Newcombe (Australia) — Koch, Mandarino (Brazilia) 1-6, 6-1, 6-2.

CURSA CICLISTĂ de 5 etape, desfășurată în Algeria, s-a încheiat cu victoria lui Victor (R. D. Germană), care a acoperit 600 km în 21h 12'39". Primele zece locuri ale clasamentului au fost ocupate de cicliștii din R. D. Germană, care se pregătesc în Algeria pentru ediția din acest an a „Curselor Păcii”.

INTR-UN MECI continuă pentru preliminariile turneului olimpic de fotbal, echipa Republicii Madagascar (Madagascar) a învins cu 4-2 (1-1) selecționata Tanzaniei. Meciul, disputat la Tananarive, a fost urmărit de 12.000 de spectatori.

CONTINUÎNDU-ȘI PREGĂTIRILE

în vederea Campionatului European, echipa de fotbal a Cehoslovaciei a înținat la Trnava, într-un meci de verificare, formația vest-garmană Eintracht Frankfurt. Victoria a revenit fotbalistilor cehoslovaci cu 2-1 (1-1).